

ΕΝΟΤΗΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ 1-20

ΥΠΟ ΤΟΝ ΤΙΤΛΟ:

ΟΛΑ ΣΤΟΝ ΥΜΝΟ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ
ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΣΚΕΨΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2.

Η δικαιοσύνη μας.

**Το ζηλευτό της δικαιοσύνης μας επίπεδο,
σε συνάρτηση με την δυσκολότατη ιστορική μας πορεία και
σε συμβάδιση με τις συνδεόμενες επικρατούσες σήμερα στην Κύπρο
δύσκολες καταστάσεις.**

Προκαταρκτικά.

Τα δικαστήρια είναι ο απόλυτος συνταγματικός πυλώνας στήριξης και εγγύησης του δημοκρατικού πολιτεύματος.

Αισιόδοξο μήνυμα:

ας μην είμαστε μίζεροι-

«ότι και αν υπάρχει ναι, μπορεί να διορθωθεί».

Η δικαιοσύνη μας παρά το γεγονός ότι έχει ζωή 65χρονα (σχετικά μικρή παράδοση) και παρά τις γκρίνιες και μιζέριες τινών, ναι βρίσκεται σε εξαιρετικά υψηλό επίπεδο πολύ υψηλότερο χωρών με βίο συντεταγμένης δικαιοσύνης, ομού και κρατικής/πολιτειακής διοίκησης εκατονταετιών.

Και ποτέ να μην ξεχνάμε ως άνθρωποι την ασημαντότητα μας, διότι τίποτα δεν είναι δικό μας, αλλά της κοινωνίας κτήμα και εμείς όλοι υπηρέτες της(κυριολεκτικά όμως και όχι το αντίθετο).

Αρα λοιπόν επιβάλλεται να είμαστε ταπεινοί διότι οτιδήποτε άλλο, εκτός από άχρηστη ματαιότητα είναι και ανοησία.(ετυμολογικά «α» στερητικό + νόηση, άρα έλλειψη νόησης).

*«Ου γαρ ο δικαστής, ουδ' ο βουλευτής, ουδ' ο εκκλησιαστής,
αλλά*

το δικαστήριο, η βουλή και ο δήμος».

Αριστοτέλης

Είμαστε «**υπό τις περιστάσεις**» αρκετά καλά - **απλά χρειαζόμαστε βελτίωση.**

Επομένως τα παρόντα κείμενα ΔΕΝ τα γράφουμε με σκοπό να πούμε ότι τίποτα δεν είναι καλό και μέσα από γκρινιάρικες νεομοδίτικες φράσεις του συρμού ότι τάχα «εν έχουμεν υπόθεση».

Λάθος, λάθος, λάθος,

βεβαίως και «έχουμεν υπόθεση»!

Να τα πάρουμε από την αρχή:

(α) σύντομη απολύτως αναγκαία για το θέμα μας ιστορική επισκόπηση

(β) παρουσίαση και ανάλυση σημερινής κατάστασης.

ώστε να γίνει καλύτερα αντιληπτό το θέμα.

(α) Η τελευταία ιστορικά ασκηθείσα νόμιμη Ελληνική κρατική εξουσία επί της νήσου μας (δηλ. πρό της παρούσας δημοκρατίας της Κύπρου του 1960) ήταν επί Ελληνικής αυτοκρατορίας του Βυζαντίου (12^{ος} αιώνας μ.Χ.) και επί εξουσίας του αυτοκράτορος Αντρονίκου (κατ' άλλη βιβλιογραφία επί Ισαάκιου Αγγελου) ως Βυζαντινό «θέμα» ή ως Βυζαντινή επαρχία Κύπρου.

Αυτό μέχρι το 1191 μ.Χ. όταν ξεκινώντας από την Αγγλία ο αιμοσταγής σταυροφόρος Ριχάρδος(στην τρίτη στην ιστορική σειρά σταυροφορία) στον πηγαισμό για τους Αγίους τόπους και τα Βασίλεια της Ανατολής, καταληλάτησε και ισοπέδωσε την Κύπρο, έσφαξε τους ασκούντες εξουσία προκρίτους προγόνους μας και άρπαξε όλο

της τον πλούτο (μετά την πούλησε στην Δυτική παρέα, Λουζινιάνο «Γκύ», Γενουάτες, Ενετοί, Φράγκοι κ.ο.κ.) φτάνοντας στην Κερύνεια για να συλλάβει λείει τον εκεί Βυζαντινό διοικητή Κύπρου Ισαάκιο Κομνηνό, (και να αιχμαλωτίσει ως πολύτιμο λάφυρο την πανέμορφη θυγατέρα του την Κομνηνή) διότι λείει ήταν «κακός». Δηλαδή για να αντιληφθούμε καλά τα ...γεγονότα, κάνοντας προς τούτο ταξίδι με τα πανιά από την Αγγλία, ήλθε Κύπρο για να τιμωρήσει τον κακό Κομνηνό επειδή ... αγαπούσε τους «Κυπραίους»! Είναι αστείο, μα τί ιστορία μας διδάσκουν; Όπως την Νατοϊκή επιχείρηση κατά του Ιράκ το 2003! Δηλαδή με λόγια της πρώτης δημοτικού ισοπεδώνοντας και καταληλατώντας την Κύπρο ο Ριχάρδος ήθελε να «προστατέψει» τον λαό της.

Και τί δουλειά είχε από την Αγγλία να έρθει επείγοντως να «δείρει» τον άτακτο Ισαάκιο – απλά ήθελε να καταλύσει την υπάρχουσα κρατική εξουσία και να εξουδετερώσει την στρατιωτική της αντίσταση, ώστε να εμπεδώσει την δική του κατοχική εξουσία στο ευρύ Δυτικό σχέδιο κατάληψης των Βασιλείων της Ανατολής με την σάλτσα της απελευθέρωσης λείει των Αγίων τόπων από τους Μουσουλμάνους.

Αλλά ακόμη και αν ήταν «κακός» ο Ισαάκιος δεν θα τον έβαζε σε τάξη ο «μάστρος» του και ξάδελφος του ο Αντρόνικος, ως αυτοκράτορας του Βυζαντίου και έπρεπε να τρέξει από Αγγλία να το πράξει αυτό ο Ριχάρδος; Και γιατί δεν πήγε και σε άλλες χώρες με κακούς ηγέτες να ελευθερώσει και άλλους καταπιεσμένους λαούς; Μην τρελλαθούμε! Χίλιοι λόγοι παραπάνω όταν οι ακτές της Μικράς Ασία ήταν μόνο 47 χιλιόμετρα θαλάσσια απόσταση από Κερύνεια δηλ. θαλάσσιο ταξίδι μερικών ωρών με ορατά από Κερύνεια τα μεταξύ Μερσίνας και Αττάλειας, όρη «Ταύρος» (ενώ του Ριχάρδου από πολλές χιλιάδες χιλιόμετρα το ταξίδι του, μακράν πολυήμερο και πολύμηνο, άκρως επικίνδυνο και εντελώς αβέβαιο). Ειδικά την Λεμεσό την λεηλάτησε φρικτά διότι – δήθεν οι «κακοί» Λεμεσιανοί του κατέστρεψαν λείει δύο πλοία στο λιμάνι Λεμεσού, αφού ακόμη και να το έκαναν οι Λεμεσιανοί πατριώτες, νομικά/στρατιωτικά ήταν άμυνα/νόμιμη πράξη εκδήλωσης αντεπίθεσης προς τον κατακτητή και υπεράσπιση της πατρίδας δοθέντος μάλιστα ότι οι καλόκαρδοι Λεμεσιανοί μάλιστα πάντρεψαν τον θρασύτατο κατακτητή. (σημ. ισχυρότατος και λογικά πιθανότατος λόγος ότι παντρεύτηκε την Βεραγγέρα στην Κύπρο, διότι ίσχυαν οι «πρωτοποριακοί» θρησκευτικοί νόμοι της Ορθοδοξίας, οι οποίοι επιτρέπουν το διαζύγιο σε αντίθεση με την μέχρι και σήμερα Καθολική νομοθεσία. Με την Αριστοτέλεια επεξήγηση της ιστορίας με βάση την λογική-και όχι απλά «καταπίνοντας» την ιστορία- είναι σωστό διότι για ποιο λόγο να παντρευτεί εκτός της χώρα του και δή εν καιρώ πολεμικών επιχειρήσεων;) Στην ασταμάτητη του πορεία, τα γνωστά, έφτασε μέχρι και τον Άγιο Νεόφυτο, Τάλας Πάφου.

Εκτοτε (1191μ. Χ.)

κατελύθη η εκ του λαού γνησίως αρύουσα ισχύ Ελληνική κρατική εξουσία(δηλ. του Ελληνικού Βυζαντίου)επί της νήσου Κύπρου.

Πέρασαν 830 χρόνια φρικτότατης Δυτικής/Λατινικής, Οθωμανικής και Εγγλέζικης κατοχής, όταν ο λαός μας κατάφερε μέσα από την γιγάντια δύναμη της ψυχής του με 100(εκατόν) ένοπλους μαχητές, πολεμώντας με την τακτική του ανορθόδοξου πολέμου, να αποσεισει με τον ηρωικό αγώνα της Ε.Ο.Κ.Α. του 55-59 τους Εγγλέζους -και πάλι- κατακτητές οι οποίοι είχαν στην Κύπρο 40.000 (απίστευτο: σαράντα χιλιάδες) ένοπλους τακτικούς στρατιώτες και να συγκροτήσει κράτος.

Αρα **καταλήγωντας «στο σήμερα»**

(β) έχουμε νόμιμο δικό μας κράτος για ΜΟΝΟ 65 χρόνια ενώ-

άλλες «προηγμένες» χώρες για αιώνες.

Μιζέρια δεν χωρά διότι το κράτος μας δεν είναι **προ-βασίλλιακό** όταν ο απολυταρχικότατος Λουδοβίκος της Γαλλίας έλεγε «l' etat est moi» («το κράτος είμαι εγώ») αλλά πλέον το πολίτευμα μας είναι **μετα-βασίλλιακό**. Αρα οι σημερινοί συστημικοί δεν είναι ιδιοκτήτες του κράτους μας -«δεν ισχύει: το κράτος είμαστε εμείς»- ως η Λουδοβίκεια ρήση, ούτε και η εξουσία αποτελεί αμπέλι ή κτήμα κληρονομημένο από το «χωρκό» τους, τινών σημερινών (συστημικών) εκ των ηγητόρων. Αντιθέτως, είτε το καταλαβαίνουν είτε όχι, είτε το θέλουν είτε όχι, είτε το αποδέχονται είτε όχι(μα αν δεν το αποδέχονται τότε να φύγουν) αυτοί που κάνουν τους ηγήτορες, είναι οι υπηρέτες ημών των πολιτών. Διότι πλέον «το κράτος είμαστε εμείς» - το κράτος είναι **δικό μας**, ημών των πολιτών.

Να θυμίσουμε στον αναγνώστη την αλήθεια: όταν οι εκ των ηγετών αναλαμβάνουν μια θέση κάτι λένε (όχι ενόρκως)... «θα **υπηρετήσω τον λαό και την πατρίδα;**» Άρα; Άρα είναι υπηρέτες ημών των πολιτών και όχι το αντίθετο.

Εφ' όσον λοιπόν εμείς οι απλοί άνθρωποι δίνουμε τις εντολές, (προεκλογικά μάλιστα μας λένε ότι θα τις εκτελούν κιόλας) εμείς έχουμε τον λόγο, επομένως εμείς έχουμε την εξουσία, εμείς είμαστε οι «μαστόροι» (τους) και όχι αυτοί μάστοροι μας! Επιτέλους: πόσο μεγάλη, πόσο τεράστια σύγχυση, καταχρηστική υπέρβαση και παρερμηνεία των όρων και εννοιών:

- θεσμοί (θεσμός=διοικητικός/πολιτικός οργανισμός ανεγνωρισμένος από τον νόμο)
- εντολές- εντολοδόχοι,
- αληθής και έντιμη κατανομή των διοικητικών ρόλων,
- ανάληψη με ηθική και με πατριωτική προσήλωση των διοικητικών εξουσιών και των αρμοδιοτήτων,
- αντίληψη με πίστη των απαιτήσεων και ηθικών προεκτάσεων των καθηκόντων και των θέσεων,
- τήρηση της ιεραρχίας με ευσυνειδησία.

Καταληκτικά, για τα 65 του χρόνια το δικό μας κράτος - ως η εξουσία των ανθρώπων μας σε ευρεία κοινωνική και νομική έννοια και όχι ως (κατά νόσφιση εξουσίας) κλαπέν κτήμα από μέρους τινών - δηλαδή εμείς οι απλοί άνθρωποι και η δύναμη μας, ναι πέτυχε πολλά και απίστευτα.

Πώς τα πέτυχε;

Τα πέτυχε λαμβάνοντας την δύναμη ενός εκάστου χωριστά και σωρευτικά αυτήν όλων ομού των υπεράξιων ανθρώπων μας, οι οποίοι με υψηλή εσωτερική ομογνωμία, σε ψυχική ανάταση και συνοχή μέσα από συσπειρωμένη σιωπηλή ομοφωνία, καθίστανται στην πράξη άριστοι υφαντές του ισχυρότατου κοινωνικού ιστού, δίδοντας του ισχύ συνεκτικότητας ασάλινου επιπέδου. Ο λαός μας ασταμάτητος ψυχικά και ασυγκράτητος στην δημιουργικότητα και εργατικότητα, με εντιμότητα, με ηθική συνοχή, με δημιουργικότητα πνεύματος και σκέψης, με άριστη και αξιοζήλευτη για τα του οίκου του μικρο-νοικοκυροσύνη, με μακρο- αγάπη προς την πατρίδα, με ανεξάντλητη αλληλεγγύη, συνελόντι ειπείν φέροντας στην ψυχή του την ενέργεια της παγκοσμίως ανάδελφης λέξης **φιλότιμο**, συγκροτεί και καθοδηγεί ένας έκαστος πολίτης και όλοι μαζί την ομαδική λειτουργία της κοινωνία μας και ναι, η κοινωνία μας κυριολεκτικά θριαμβεύει σε πλείστα θέματα καθιστώντας το κράτος των ανθρώπων μας ακατανίκητο και «απροσμάχητο»:

- από οικονομία, κοινωνική σταθερότητα, συνοχή και αλληλεγγύη,
- ισχυρότατη άμυνα, με υπερηφάνεια προτάσσουσα αξιόλογη γεωπολιτική-γεωστρατηγική-στρατιωτική παρουσία στο περιφερειακό σύστημα (και δεν είναι τυχαίο που έρχονται από πολλές και «μεγάλες» χώρες να συνασκηθούν με την Εθνική Φρουρά, αφού κανείς νορμάλ στρατός δεν θα ήθελε να πάει σε άλλη χώρα και να κάνει ασκήσεις και να συνασκηθεί με χειρότερους του, αλλά ασφαλέστατα με καλύτερους του - για να μαθαίνει κιόλας)

-έρευνα,

-παιδεία και επίπεδο παιδείας,

-σε αριθμό κατεχόντων πανεπιστημιακή μόρφωση,

-οικονομία με εκατοντάδες τράπεζες στο εξωτερικό (πριν την κλοπή) με το ισχυρότερο νόμισμα του πλανήτη την λίρα (πριν τον εξοβελισμό της ο οποίος έγινε παράνομο το 2008, χωρίς δημοψήφισμα για το ύψιστης εθνικής σημασίας αυτό θέμα),

-μέχρι και παγκόσμια πρωτιά σε εθελοντές δότες μυελού ούσα ως πράξη καρδιάς και ηθικής πρωτιάς σε ψυχή και αγάπη προς τον συνάνθρωπο και χιλιάδες άλλα και άλλα πολλά επίζηλα «συν»!

Το μάθαμε και αυτό τυχαία αν και θάπρεπε να το ξέραμε δηλαδή να **μας ενημέρωναν** βάσει του κοινωνικού συμβολαίου ως κοινωνικούς ιδιοκτήτες: πότε το μάθαμε; Όταν τσακώθηκαν μεταξύ τους οι εκ των ηγετών μας: ναι η Κύπρος προηγείται (προηγείτο) παγκοσμίως **στα αποθέματα χρυσού (κατ'αναλογία)** και δεν γνωρίζουμε αν τελεί εν ζωή ο χρυσός των ανθρώπων μας, σε πόση ποσότητα αλλά και πού ακριβώς βρίσκεται.

Προηγείται ακόμη η πατρίδα μας κατέχουσα το καλύτερο και αρτιότερο κατά την γεωγραφική της έκταση οδικό δίκτυο στην Ευρώπη, προηγείται σε θέματα γεωργίας και στην παραγωγή των καλύτερων γεωργικών προϊόντων παγκοσμίως, καθώς και σε αριθμό ιπτάμενων μέσων αερο-πυρόσβεσης(πολύ περισσότερα κατ'αναλογία από «υπερδυνάμεις»), σε θέματα επιστημονικής γνώσης κατέχουσα πρώτες θέσεις και εν γένει τεχνολογίας και υψηλής τεχνολογίας, τεχνικών κατασκευών και τεχνικών οδικών και κατασκευαστικών έργων παγκοσμίου εμβέλειας, προσέλκυσης επενδύσεων και σε χίλια αλλά θέματα!

Η Κύπρος είναι το παγκόσμιο φαινόμενο και οι άνθρωποι της εξ ίσου και ενώ οι τινές εκ των ταγών έκλεψαν τα χρήματα των ανθρώπων μας(το 2013) και ενώ όλοι υποφέραμε οικονομικά, εν τούτοις η χώρα μας και οι άνθρωποι μας αναγεννώμενη/οι εκ της τέφρας της στέκεται ολόρθη και ολοζώντανη **και παράγει:** κατέχοντας οικονομική ισχύ, οικονομικές πηγές, οικονομικές δυνατότητες, οικονομικές οδούς, υψηλές οικονομικές ταχύτητες απίστευτες οικονομικές επιδόσεις, πρωτιά σε τραπεζικές καταθέσεις(σημ. αν και τα οικονομικά δεν είναι το παν και ο γράφων τα «περιφρονεί», όμως επειδή έχουν την θέση και αξία τους στο συγκεκριμένο θέμα που αναλύουμε, καταγράφονται ως αναγνώριση των πραγματικότητων)

αλλά και σε «άυλα οικονομικά» ήτοι σε αποθέματα ψυχής, αγάπης και καρδιάς των ανθρώπων μας και αν όλα αυτά δεν ίσχυαν έστω και κατά ένα εκατοστό, τότε ποτέ ΔΕΝ θα αποτελούσε η Κύπρος ελκυστικότατο προορισμό ανθρώπων για ψωμί και εργασία από σχεδόν 80(ογδόντα) χώρες του πλανήτη (οι χώρες του πλανήτη συνολικά στα Η.Ε. είναι περίπου 190).

Είναι απίστευτο:

δηλαδή η Κύπρος τρέφει τους ανθρώπους της πλέον **σχεδόν άλλους τόσους σε πραγματικούς αριθμούς!** Αυτήν την ισχύ η Κύπρος δεν την έλαβε με αποστολές «κούριερ» από «αγνώστου ταυτότητας ιπτάμενα αντικείμενα», (U.F.O), ούτε από βοήθεια εξωγήινων όντων, ούτε καν από τον «συγγενικό» μας γαλαξία των Πλειάδων με βαρυφορτωμένο οικονομική βοήθεια το επερχόμενο στην γή κοσμικό σκάφος «Νέμεσις», αλλά την έλαβε από το δικό της γονιδιακό καλοπαραγωγικό ψυχής προζυμικό πείσμα, την εργατικότητα, την εφευρετικότητα, την δική της εσωτερική και εξωτερική ικανότητα και την δική της αξία πνεύματος, αυτό που συνοπτικά ερμηνεύεται στα λεξικά, ως η εξ «αγαθής καρδιάς», βαθειά ριζωμένη στις ψυχές των γιγάντων ανθρώπων μας έντιμη παραγωγική νοικοκυροσύνη. Θέλουμε να είμαστε ταπεινοί όμως αυτό δεν σημαίνει ότι δεν θα λέμε ή θα αποκρύπτουμε την αλήθεια - υπάρχουν οι ορατές και αδιαμφισβήτητες πραγματικότητες των οποίων η αλήθεια λάμπει ισχυρότερα και από τον ήλιο: υποκλινόμενοι στους ανθρώπους μας ερωτούμε, ποιά άλλη χώρα το κάνει αυτό; Καλούνται να απαντήσουν και οι οικονομολόγοι, οι κοινωνιολόγοι, οι στατιστικοί, οι ψυχολόγοι, οι μαθηματικοί, οι κάθε προς τούτο ειδικοί και οι συναυτοί αρμόδιοι και αναρμόδιοι: θα μπορούσε π.χ. κατ'αναλογία η Κίνα να θρέψει $1.4 \times 2 =$ δύο δις και οκτακόσια εκατομμύρια, ή η Γερμανία $80 \times 2 =$ εκατόν εξήντα εκατομμύρια, ή η Γαλλία $60 \times 2 =$ εκατόν είκοσι εκατομμύρια, ή οι ΗΠΑ $350 \times 2 =$ επτακόσια πενήντα εκατομμύρια ανθρώπους; Και όμως.

αυτό είναι κατορθωτό στην Κύπρο!!

Πού οφείλονται όλα αυτά;

Τα πάντα είναι αφηρημένα και α-διάστατα ή στην καλύτερη περίπτωση ημι-διάστατα, άψυχα και αόριστοι έννοιες, δηλαδή ουσιαστικά τα πάντα είναι ανύπαρκτα και μάταια και **μόνο αν**

η ψυχή (συναισθηματική υπόσταση η οποία κρατά ζωντανό τον άνθρωπο) και

το πνεύμα (βάθος του λόγου)

των ανθρώπων καταφέρουν να μετασχηματίσουν την καλοσύνη, την θέληση, την εργατικότητα και την ικανότητα των φανερών και αφανέρωτων δυνάμεων των ανθρώπων σε έργο παραγωγής τότε ναι, θα μπορούν «τα πάντα» από την λανθάνουσα φάση της κατάστασης ανενεργείας, να τα καταστήσουν ζώσα και ενεργή δύναμη δημιουργίας και θριαμβεύοντας να δώσουν στον άνθρωπο πνευματικά και υλικά αγαθά. Επομένως το πάν είναι ο άνθρωπος και αυτό που έχει μέσα του, εξ ού

και οι παππούδες μας σοφά - σοφότερα έλεγαν «ο άνθρωπος κάμνει τον τόπον, τζιό ο τόπος εν γιέριμος».

Και αυτό παρά τις δόλιες τρικλοποδιές και τις ασταμάτητες εγκληματικές καταραπακίες και τα εξ αιτίας των οικονομικών και ψυχής λεηλασιών των ανθρώπων μας πισογουρίσματα ένεκα των ανδραγαθημάτων τινών εκ των ηγητόρων τους.

«Δεν φταίνε ποτέ τα πρόβατα –ο τσοπάνης φταίει». Στέλιος Καζαντζίδης.

Δεν τελείωσε το θέμα διότι δεν το αφήνουν οι δυνάμεις του κακού να τελειώσει:

Παρενθετική σημείωση:

Αηδιστική Φράση κλισέ προέλευσης εκ του συστήματος:

«Πρέπει να καταλάβουμε ότι...». Εννοούν – εν εκαταλάβετε – φταίετε... φταίετε... φταίετε... φταίετε... εσείς διότι τους ψηφίσατε – πάντως ο γράφων όσες φορές ψήφισε ποτέ δεν έγραψε πάνω στο ψηφοδέλτιο «σας ψηφίζω με δική μου ευθύνη, ότι κακό συμβεί φταίω εγώ, κάντε εσείς την δουλειά σας, απολαύστε την εξουσία σας, κάντε όσα κακά θέλετε στην πατρίδα - είστε καλυμμένοι θα πάρω εγώ ο... πολίτης την ευθύνη».

«Μπράβο» τους: κατάφεραν να τα φορτώσουν όλα στον λαό με την φράση στον πληθυντικό φταίουμεν- εκάμαμεν-εκλέψαμεν! Μα ποιοί «εκάμαμεν»; Ποιοί έκλεψαν; Οι απλοί άνθρωποι μας;

Και τί να καταλάβουμε ;; Τί έκλεψαν οι άνθρωποι μας; Τί θέλουν να καταλάβουμε;;; Και γιατί οι «σοφοί» αυτοί δεν μας εξηγούν τι επιτέλους να «καταλάβουμε»; Το μόνο που πικρότατα «καταλάβαμε» - και πολύ καλά μάλιστα - είναι ότι έκλεψαν τους ανθρώπους μας και κατά-ληλάτησαν και κατά-πρόσβαλαν την πατρίδα μας.

Αυτές τις πονηρότατες και δολιότατες, όμως συνάμα χαμηλής νόησης άθλιες φράσεις ως να απευθύνονταν στα παιδιά της προδοθησοτικής φοίτησης, τις έλεγαν ασταμάτητα οι εκ των «μαστόρων» μας, κατά και μετά την λεηλασία(τους) της οικονομίας μας, της προσβολής τιμής και της αξιοπρέπειας των ανθρώπων - καταληκτικά ως η φρικτή περιύβριση κατά της πατρίδας μας το 2013. Μάλιστα όταν τις χρειαστούν τις λένε και τώρα τινές εκ των ηγητόρων. Απλούστατες στην σύλληψη, όμως δολιότατες φράσεις: να αποσείσουν από τους εαυτούς τους και να φορτώσουν σε εμάς τους απλούς και ταπεινούς ανθρώπους τις ευθύνες τους από ποινικές, αστικές και οικονομικές, εθνικές, πολιτικές και κοινωνικές, διότι λέει οι άνθρωποι μας «εφάραν τα ριάλια της καυμένης της τράπεζας στα ακριβά αυτοκίνητα και στις πισίνες των σπιτιών τους».

Δηλαδή στην κρίσιμη χρονικά περίοδο, **όλοι** ανεξάρτητα «εσείς οι «Κυπραίои»

(που σας έκλεψαν τα χρήματα σας μέσα από τις τράπεζες)

είχατε όλοι και οι 850.000 άνθρωποι πισίνες στα σπίτια σας και όσοι δεν είχατε φτάξατε με δανεικά τώρα τελευταία λόγω της ζέστης που επικρατεί το καλοκαίρι και όλοι οδηγούσατε παν-ακριβά αυτοκίνητα. Μα αν αυτό ήταν αλήθεια και αφού ψάχνουμε τους υπαίτιους της οικονομικής καταστροφής **επιτέλους** το σύστημα μας είπτε την αλήθεια – βρήκε τους ενόχους και επιτέλους φτάσαμε στην κάθαρση της τραγωδίας.

Ιδού επομένως η λύση, παρόντες οι «ένοχοι» (κατ'ακριβείαν νομικά είναι ύποπτοι), οι 850.000 χιλιάδες πολίτες της Κύπρου= να συλληφθούν όλοι - ο αγαπητός γενικός εισαγγελέας πρέπει να εκδώσει 850.000 προς τούτο εντάλματα συλλήψεως και, (με όλη την εκτίμηση - απλά χάριν του παραδείγματος - συμπεριλαμβανομένου και του εαυτού του, αφού είναι και ίδιος ενταγμένος στο κοινωνικό μας σύνολο, το οποίο τώρα λέγεται «ούλλοι»)

και θα χρειαστεί ο άνθρωπος να προσλάβει και εκατοντάδες αν όχι χιλιάδες επιπλέον έκτακτους εισαγγελείς και δημόσιους κατηγορούς για τις σχετικές διώξεις. Μήπως ολιγώρησε ο γενικός εισαγγελέας μή ασκώντας αυτές τις καθ'υπόδειξη σίγουρες 850.000 (αστικό) ποινικές διώξεις; Μα αφού οι εκ των ηγητόρων μας μετά από «έρευνες» ανακάλυψαν και ναι, «ονομάτισαν» τους ενόχους και βαρέθηκαν ακόμη και οι γάτες να το ακούουν κάθε μέρα ότι

ο λαό μας -δηλ. όλοι «εμείς φταίμε»,

όλοι εμείς «δεν είμασταν εντάξει στις πληρωμές»,

εμείς όλοι «εφάσαμε τα ριάλια» και

«όλοι» οι πολίτες ήταν αυτοί που μαζικά μπήκαν με φορτηγά και βαλίτσες μέρα μεσημέρι (ενώ ήταν λεί «κλειστή») ή ακόμη και νύκτα (ενώ λογικά ούτως ή άλλως και πάλι ήταν «κλειστή») στην κεντρική τράπεζα και έκλειψαν τα «ριάλια»!

Αρα βρήκαμε τους υπαίτιους της λεηλασίας της πατρίδας!

Όμως τί ακριβώς ήθελαν δηλαδή να ...καταλάβουμε; Ποτέ δεν μας είπαν τί επιτέλους πρέπει να «**καταλάβουμε**»,

όπως ακριβώς στην προηγούμενη λεηλασία του 2000 με το χρηματιστήριο έλεγαν: «να προσέξουν οι επενδυτές»! Δηλαδή;

Τί άραγε έπρεπε να προσέξουν οι επενδυτές;

Ποτέ δεν μας είπαν τί επιτέλους θα έπρεπε να «**προσέξουν**» οι επενδυτές -δεύτερη απορία του γράφοντος!

Σημ. οι μόνοι τότε, που έπρεπε «προσέξουν» ήταν το σύστημα το οποίο όταν αγόραζε μετοχές ο απλός, έντιμος και ανυποψίαστος πολίτης δεν του εξέδιδε αμέσως ή του εξέδιδε ανάλογα με την κατάσταση του τίτλους (γραπτούς τότε) των μετοχών(δεν υπήρχε ακόμη η αύλη/ηλεκτρονικής μορφής μετοχή) και επομένως πουλούσαν και θησαύριζαν όσοι είχαν έγκαιρα «έτοιμους» γραπτούς τίτλους, εις βάρος φυσικά αυτών που ενώ με προσμονή το κέρδος έδωσαν τα χρήματα τους για να αγοράσουν μετοχές όμως

δεν «προλάβαν» λεί να λάβουν και πωλήσουν τίτλους εντός της χρονικής περιόδου της ανόδου των τιμών και αυτό διότι απλά αντί με την πράξη αγοράς να εκδίδονται οι τίτλοι αμέσως ή κατά το αντικειμενικά συντομότερο χρονικό διάστημα ΟΜΩΣ συγχρόνως σε όλους ανεξαιρέτα (ώστε να έχουν όλοι τίτλους στα χέρια τους και έτσι το παιγνίδι να είναι ENTIMO – αντιθέτως λειτουργούσαν κατά το παρεϊστικο εσωτερικό δοκούν ρυθμίζοντας ουσιαστικά οι ίδιοι την οικονομική πορεία, καταπατώντας τους ηθικούς κανόνες του «παζαριού», δηλ. τις ομαλές και σωστές συνθήκες αγοράς πώλησης και την εν γένει εμπορική κερδοφορία πουλώντας μετοχές (και άρα κερδίζοντας) μόνο συγκεκριμένοι εντός ενός φρικτά ανέντιμου χρηματιστηριακού παιγνιδιού.

«Δεν φταίνε ποτέ τα πρόβατα –ο τσοπάνης φταίει». Στέλιος Καζαντζίδης.

Όμως εμείς οι «αφελείς» πολίτες

δεν κρατούσαμε ούτε το 2000,

ούτε 2013,

μα ούτε και τώρα **το τιμόνι** της διακυβέρνησης του τόπου. Αυτοί, -το σύστημα- κρατούσαν/κρατούν το τιμόνι και αν τυχόν στις απολύτως δικαιολογημένες και νομιμότερες διαμαρτυρίες των πολιτών διότι τους έκλεψαν τα χρήματα τους έκριναν ότι τα πράγματα σκλήρυναν και εξετράπησαν (από την απόλυτα δικαιολογημένη απίστευτη οργή των αγανακτισμένων, όμως είμαστε βέβαιοι ότι αν αυτοί βρίσκονταν στην θέση των πολιτών το ίδιο θα έκαναν) σε βαθμό που να θεωρήσουν ότι κινδυνεύουν, τότε θα διέτασσαν την αστυνομία να πυροβολήσει τον κόσμο.

Από κάθε συνετό, πατριώτη και απλής λογικής άνθρωπο ζητούμε την απάντηση μέσα από την έντιμη του άποψη, σ' αυτήν την ερώτηση στο εξής παράδειγμα:

π.χ. ένας οδηγός λεωφορείου (δηλαδή κρατώντας το τιμόνι) γεμάτο με επιβάτες προκάλεσε σύγκρουση του λεωφορείου το οποίο οδηγούσε. Αμέσως ο οδηγός αρχίζει να ξεφωνίζει: **«πρέπει να καταλάβετε...πρέπει να καταλάβετε»**(δηλαδή εννοεί φταίετε εσείς οι επιβάτες)

Ένας έντιμος και κανονικός στο μυαλό οδηγός λεωφορείου είναι δυνατόν σε τέτοια περίπτωση να πεί ποτέ στους επιβάτες **«πρέπει να καταλάβετε»**(δηλ. παιδιά φταίετε εσείς) μετά που **ο ίδιος ως οδηγός προκάλεσε** την σύγκρουση;

Μα αφού αυτός ήταν ο υπεύθυνος που **κρατούσε το τιμόνι του λεωφορείου και ΟΧΙ οι επιβάτες** που τον πληρώνουν για να τους μεταφέρει; Μην τρελαθούμε!

«Δεν φταίνε ποτέ τα πρόβατα – ο τσοπάνης φταίει». Στέλιος Καζαντζίδης.

Σημείωση:

Οι ποινές για εγκλήματα κατά του λαού και της κοινωνίας

απλή (σημείωση) ή οποία δεν είναι καθόλου υπερβολική, ούτε και «τραβηγμένη» διότι

α) έχει και φέρει το δίκαιο μαζί της

β) τίθεται με καλή πρόθεση ώστε να αποκατασταθεί το δίκαιο. Επομένως καθίσταται μέρος της όλης συζήτησης:

στην πάλαι ποτέ Σοβιετική ένωση, αν κάποιος έκλεβε ακόμη και ένα ψωμί το οποίο ήταν σε κρατικό κατάστημα και το οποίο προοριζόταν να διατεθεί ως παροχή στον κόσμο για να τραφεί, τότε τιμωρείτο με εκτέλεση στην «κόκκινη πλατεία», **ως διαπράξας έγκλημα κατά του λαού**, διότι το ψωμί(να ακόμη και ένα ψωμί-έτσι το αντιλαμβάνονταν) ήταν σημαντική περιουσία του λαού.

Επανερχόμενοι,

φταίει λέει ο «διοικούμενος» και «υπή-κοος» κόσμος μας και από πάνω, επειδή του έκλεψαν τα χρήματα του και του λεηλάτησαν την ψυχή και την αξιοπρέπεια του όχι όμως οι ταγοί οι οποίοι διαχειρίζονταν τα χρήματα και κρατούσαν το τιμόνι !

Τινές(μή) προχωρημένοι πολίτες ατυχώς κάνοντας τους δικηγόρους των εκ των ταγών λένε: «Φταίετε(βλάκες)εσείς που τους ψηφίσατε. Εσείς(εννοούν οι βλάκες) δεν τους ψηφίζετε; Αρα καλά να σας κάνουν!»

Και μήπως όταν τους ψηφίζαμε γράψαμε ρητή εντολή πάνω στο ψηφοδέλτιο και δίπλα στον σταυρό προτιμήσεως να ξε-πουλήσουν και να καταστρέψουν την πατρίδα (μα ούτως ή άλλως θα ήταν άκυρο)!

Αυτές ήταν οι εντολές των πολιτών μας, των τιμιότατων ανθρώπων μας όταν τους ψήφιζαν

ή μήπως εμείς εντίμως και μέσα από την καρδιά μας στο όνομα της πατρίδας τους καλέσαμε με την υπέρτατη μέσα από τις ψυχές μας εντολή **να υπηρετήσουν,να προστατέψουν και να ανεβάσουν την πατρίδα;**

Ολη αυτή η καταλήστευση του ατομικού και συν-ολικού πλούτου των πολιτών και η συνεπακόλουθη λεηλασία της οικονομίας της πατρίδας (ας μήν κοροϊδευόμαστε) κατέληξε καθ' ημάς ως νομικά, πολιτικά, κοινωνικά, εθνικά και ηθικά ανεπαρκέστατα διερευνηθείσα τελώντας εισέτι αποκρυμμένη και φυλαττόμενη από τους ίδιους τους εκ συστήματος τινές.

Γιατί όμως αυτές οι «τινές»(κάποιες) δυνάμεις του κακού καταπρόδωσαν και πούλησαν την πατρίδα και τον λαό μας;

Απάντηση γράφοντας.

Δύο είναι οι λόγοι - ένας πραγματικός και ένας φιλοσοφικός λόγος:

(α) διότι για τινές (όχι για όλους, διότι να υπάρχουν πολιτικά και πολιτειακά πολύ σωστά και πολύ έντιμα «κεφάλαια») η δίψα για το χρήμα και η επιθυμία της κλοπής του είναι χίλιες φορές πίο ισχυρή από την λογική τους, την εντιμότητα τους, την ηθική τους και την φιλοπατρία τους (άρα μέσα τους νικά ο «ισχυρότερος»),

(β) διότι οι ...τινές(όπως λέμε οι συνήθεις ύποπτοι) τελούντες υπό ψυχικό καθεστώς άθλιας εγωϊστικής πλάνης, θεωρούσαν και θεωρούν ότι ΔΕΝ θα πεθάνουν ποτέ.

Επόμενη αποπροσανατολιστική αντιπερισπαστική θέση του συστήματος:

«Μπορούσαν οι (λέει)πολίτες να αποτρέψουν τα κακά (δεν λένε όμως με ποίο τρόπο) αλλά και μπορούν στην συνέχεια με την ψήφο τους».

Ανοησίες, ανοησίες, ανοησίες: μήπως θα μπορούσαν οι πολίτες να ασκήσουν ρόλο (σε πραγματικό χρόνο) στον χειρισμό ώστε να μην κλαπούν τα χρήματα το 2013 μπαίνοντας στα υπουργεία και στην κεντρική τράπεζα (δηλαδή την δική τους τράπεζα, την των πολιτών και όχι των...) εμποδίζοντας τους κλέφτες ή μήπως θα τους εκτελούσε με υπέρθεν εντολές η αστυνομική φρουρά;

Αλήθεια ποιόν (ουσιώδη, δραστικό και προπάντων όντως υπαρκτό) ρόλο μπορεί να παίξει πλέον ο πολίτης εδώ και 2.500 χρόνια μετά την κατάργηση της άμεσης δημοκρατίας του Κλεισθένη, με την υιοθέτηση της «αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας»;

Αν προσπαθήσει έντιμα και αμυντικά να κάνει κάτι ο κόσμος κατά έκδηλης κρατικής παρανομίας, τότε το σύστημα θα το θεωρήσει ανταρσία, παράνομο ξεσηκωμό, εγκληματικά συντονισμένη παράνομη ενέργεια, λήψη του νόμου «στα χέρια» προς ανατροπή της τάξεως, αυτοδικία και άλλα τινά.

Η αντιπροσωπευτική δημοκρατία ως εκκλησία του δήμου/των πολιτών, εν πολλοίς όχι μόνο δεν έχει νόημα, αλλά να που έχουμε τώρα και την απόλυτη «προχω» εφεύρεση -βλέπε απάτη- της «επιστολικής» ψήφου.

Ο Πλάτωνας μέσα στο πανανθρώπινα ευγενέστατο του όνειρο και σε όλες του τις γιγάντιες σκέψεις να ανακαλύψει επιτέλους την «ιδανική πολιτεία» μέσα από το **ιδανικό πολίτευμα**, δεν είχε κανένα λάθος όταν έλεγε ότι η «δημοκρατία» (εννοούσε την αντιπροσωπευτική) είναι το χειρότερο πολίτευμα υμνώντας όμως την «**αριστοκρατία**» δηλαδή να «κρατούν» (να κυβερνούν)

οι άριστοι

- στην φιλοπατρία
- στις ικανότητες,
- στην ηθική,
- στην τιμιότητα,
- στην συνείδηση,
- στην εργατικότητα
- στην νοημοσύνη,
- στις πολιτικές και εθνικές αξίες,
- στην αγνή ιδεολογία και
- στην αγάπη προς τις αδιαχώριστες έννοιες άνθρωπος-πατρίδα.

Επομένως πόσα και τί ακριβώς δύναται επεμβατικά και επιδραστικά να κάνει ο πολίτης προς την ροή της άσκησης της διαπολίτευσης και διακυβέρνησης των τυχόν τυραννικών καθεστώτων της σημερινής δικτατορίας της δημοκρατίας;

Και η ψήφος σε αυτές τις καθεστηκυίες τάξεις, τί μπορεί να κάνει αφού πάλι και πάλι οι ίδιοι θα βγούν, είτε εκ της συστημικά/ανταντακλαστικά λειτουργούσας ροής του συστήματος, είτε εκ νεποτισμού, είτε εκ κομματικών επί τούτω χειρισμών, διαπλοκών, και άνομων συμφωνιών, είτε εξ οριζόντιας ψηφοφορίας, είτε εξ αλλήλοις πολιτικών συναλλαγών αλλά και της «τελευταίας τεχνολογίας» απάτης με επεμβάσεις στα εκλογικά κομπιούτερ; Δεν κρύβουμε τα λόγια μας: μετά την κατάργηση της πραγματικής δημοκρατίας δηλαδή της ασκούμενης άμεσης και πραγματικής δημοκρατίας(όπου κρατούσε ο δήμος) στην προ της εισόδου της Ακροπόλεως Πνύκα, όταν οι Αθηναίοι εκτελούσαν το ελεγκτικό προς την εξουσία εξεταστικό τους έργο και το νομοθετικό τους καθήκον, οι μετέπειτα ανά την ιστορία αντιπροσωπευτικής μορφής δημοκρατίες(με **αντι**-προσώπους), δεν περιέχουν πλέον εξ αντικειμένου τα πραγματικά και αληθή στοιχεία όχι απλά της ιδανικής και ονειρεμένης, αλλά ούτε και μόρια της στοιχειωδώς ανεκτής αληθούς δημοκρατίας των πολιτών. Οι «δημοκρατίες»(πλην μερικών) δεν υπηρετούν τις κοινωνίες αλλά τις καταστάσεις και τα συμφέροντα των τοπικών συστημάτων, όλα στην αγκαλιά και υπό τις εντολές του παγκόσμιου συστήματος.

Πάντως οι εκ των πολιτειακών μας επίορκοι, έκαναν «καλή δουλειά» με αυτού του τύπου τις φράσεις κλειδιά, φράσεις κλισέ, φράσεις σλόγκαν, διότι υπάρχουν άνθρωποι ανάμεσα μας που δυστυχώς δέχονται τις ως άνω αφηδαστικές θέσεις, ότι δηλαδή **ο λαός μας ήταν αυτός που έκανε όλα τα κακά**: αυτοεξεφτελίστηκε και αυτοκατακρεουργήθηκε μαζοχιστικά, έχασε τα χρήματα δεκαετιών κόπων και αγώνων, αυτοπουλήθηκε σε ξένα ταμεία και «αυτοπάτησε», διότι μπήκαν κάποιοι συγ-χωριανοί παρέα ένα βράδυ στην κεντρική τράπεζα και σε όλα τα ταμεία του κράτους και άρπαξαν όλα τα ριάλια και τα ξόδεψαν αλόγιστα και εγκληματικά και στο «τότε»(ανά την πορεία), αλλά και στο πάντα παραμένον «μαύρο τώρα» 2013 το οποίο «13» πλέον κατέστη ιστορικό χρονικό ορόσημο(όρος) ως «και μετά το 2013». Είναι απολύτως εξοργιστικό: δηλαδή καταλήξαμε εμείς οι πολίτες να χρωστάμε(μετά από εκατόν φορές ξανά και δήθεν ξανα-μέτρηση) ως χώρα -λένε- 47 δις. Να σημειωθεί ότι αυτοί που έχουν καλή μνήμη δεν ξέχασαν και δεν θα ξεχάσουν ποτέ ότι το ως άνω πόσο των 47δις κυριολεκτικά μαγειρεύτηκε άσχημα και υποτιμητικά προς την στοιχειώδη αξιοπρέπεια των ανθρώπων μας αφού: ξεκίνησε ως ελλείπτον ποσό τις πρώτες στιγμές από ή γύρω στα 4-7 δις. Αυτά τα δήθεν 4-7 δις σιγά - σιγά και με καλή προς τούτο επεξεργασία και σιγοψήσιμο για να μας προ-ετοιμάσουν, έφτασαν

μετά από αρκετό χρόνο (πάντως όχι εύλογο χρόνο με βάση την σοβαρότητα του θέματος και υπό τις εν γένει τις περιστάσεις) αυξανόμενα καθημερινώς, εν τέλει στα 47 δις. Αυτή η **παν-ύποπτη** χρονική πάροδος μέσα από το επίσης **παν-ύποπτο** ροκάνισμα του χρόνου μέχρι να εκδοθεί το δήθεν τελικό **παν-ύποπτο** «πόρισμα» για το πόσα χρήματα κλάπηκαν, ήταν άκρως προσβλητικό προς την υψηλή νοημοσύνη των ανθρώπων μας διότι θεώρησαν τους έξυπνους, έντιμους και υπεράξιους ανθρώπους μας ως χαζούς αφού:

ακόμη και ένα μονομελές λογιστήριο μιας μικρής και ταπεινής εμπορικής επιχείρησης θα μπορούσε σε μερικές ώρες ή έστω το αργότερο σε ένα 24ωρο να καταλήξει σε πόρισμα στην περίπτωση διερευνόμενης οικονομικής απάτης/κλοπής εντός της συγκεκριμένης επιχείρησης! Πώς είναι δυνατόν χιλιάδες εμπλεκόμενα άτομα, χιλιάδες λειτουργοί και χιλιάδες υπολογιστές να μην «ήξεραν» λέει το...ποσόν. Και γιατί αναφορικά με τον άγνωστο μέχρι τότε νεολογισμό του «έλα» ο οποίος συνδέετο στενότερα με την παθούσα Λαϊκή τράπεζα δεν βρέθηκε ούτε και ένας τραπεζικός, κρατικός ή άλλος τεχνικά/υπηρεσιακά /θεσμικά αρμόδιος **να τον ελέγξει, να τον περιορίσει, να δώσει προειδοποίηση και να τον προλάβει από το πρώτο μάλιστα λεπτό** του προβλήματος ως όφειλε, αλλά αντί αυτού όταν γιγαντώθηκε το πρόβλημα και ήδη έγινε το κακό μας είπαν: **παιδιά πάει έγινε το κακό.*

- Αυτό είναι ωσάν να μας λένε ότι σε ένα κτίριο με την εκδήλωση το πρώτου σημείου πυρκαγιάς και παρούσας της πυροσβεστικής, οι πυροσβέστες δεν έκαναν απολύτως τίποτα - ως οι εντελώς αρμόδιοι και κατάλληλοι να σβήσουν την πρώτη φωτιά - ώστε να αποτρέψουν την πυρκαγιά και ενώ στην πορεία οι εστίες φωτιάς αυξάνονταν και γιγαντώνονταν και ενώ καθηκόντως όφειλαν να πράξουν αυτό που επιβάλλετο εκ των περιστάσεων, εν τούτοις δεν έκαναν απολύτως τίποτα ως πυροσβεστική με αποτέλεσμα την ολική καταστροφή του κτιρίου και μάλιστα στο τέλος οι πυροσβέστες μας είπαν: **παιδιά πάει έγινε το κακό. Και φταίετε ΕΣΕΙΣ!!!*
- Φίλοι του γράφοντος εργαζόμενοι και στην Λαϊκή τράπεζα και στην τράπεζα Κύπρου περί την δεκαετία 90 με υπερηφάνεια του έλεγαν ότι: στο τέλος της εργασιακής ημέρας όταν έκλειναν τα ταμεία και προχωρούσαν στις εσωτερικές λογιστικές διαδικασίες τότε αν έλειπε ένα «σελίνο» από τους μαθηματικούς υπολογισμούς δεν τους επιτρέπετο να σχολάσουν μέχρι να κάτσουν όλοι να βρουν το λάθος του «σελινιού».

Για να μην μας περιπαίζουν...θεωρούμε ότι αυτό λέει κάποια πράγματα....

Δεν θα συνεχίσουμε αυτό το θέμα από περιφρόνηση προς τους εκ των πολιτειακών και αξιωματούχων μετασχόντων και ετέρων συμμετασχόντων στο Λουκούλιο γεύμα.

Καταληκτικά για την δικαιοσύνη μας,

μέσα από την ταπεινή πολυετή δικηγορική μας πείρα και μάχιμη τριβή και παρά τα όσα εγγενή, διαδικαστικά και πρακτικά ή ακόμη και ... τεχνικά προβλήματα που μπορεί να υπάρχουν και παρά τις ενίοτε μίζερες και γκρινιάρικες θέσεις τινών, να αισθανόμαστε περηφάνια για την δικαιοσύνη μας!

Συνεπώς αν οι «γκρινιάρηδες» αυτοί έκαναν μια απλή συγκριτική της δικής μας δικαιοσύνης με άλλες χώρες ίσως και πιά «προηγμένες» (όμως περιορισμένες σε απλή τεχνολογική προήγηση) τα μάλα θα εκπλήσσονταν και πολύ απότομα και με πάρα πολλή απογοήτευση θα ξυπνούσαν από της πλάνης το κλισέ απατηλό όνειρο «μα ξέρετε στο εξωτερικό»...Μα ποιόν εξωτερικό; Εμείς θεωρούμε ότι πιθανότατα τινές δεν πήγαν καν εξωτερικό και επίσης πιθανότατα δεν ξέρουν να προσανατολιστούν και να διαβάσουν έναν γεωγραφικό χάρτη...με ότι αυτό σημαίνει ή ακόμη και αν πήγαν εξωτερικό κοίταζαν αλλά δεν έβλεπαν...

«Ο Θεός είναι ψηλά αλλά βλέπει χαμηλά»

Προβλήματα στην δικαιοσύνη υπάρχουν.

Μα είναι δυνατόν ένας ζωντανός οργανισμός ο οποίος ασκεί το ιερό και εκ των υψηλότερων ανθρωπίνων ιδεών καθήκον, αυτό της απόδοσης της δικαιοσύνης, να είναι ονειρικά πλασμένος και φανταστικά τέλειος;
Ότι και αν υπάρχει όμως ναι, μπορεί να διορθωθεί, ότι και αν υπάρχει ναι, θα το αντιμετωπίσουμε και θα το λύσουμε.

Αρα όλοι οι νομικοί, καθ'είς με ανά χείρας το δικό του ταπεινό λιθαράκι, στις επάλξεις του αγώνα δηλώνουν: «τέταγμαι».

Επειδή το θέμα που αναλύουμε είναι κατά βάση και γλωσσικό εκ προίμιου να σημειώσουμε ότι διαβάζοντας κάποιες δικαστικές αποφάσεις τόσο πρωτοβάθμιες όσο και δευτεροβάθμιες συγκεκριμένων δικαστών, εμείς ως καλόπιστοι και όσο μπορούμε αντικειμενικοί κριτές, μόνο περηφάνια αισθανόμαστε για το άριστο λεκτικό (πέρα από το νομικό επίπεδο το οποίο τελεί σε άλλη φάση/κατηγορία κρίσης από αυτό που εξετάζουμε) επίπεδο της δικαιοσύνης μας.

Όμως -

δεν είναι όλα τόσο ιδανικά και ωραία και δυστυχώς ούτε και όλοι οι λειτουργοί της Θέμιδας είναι άριστοι γνώστες και χρήστες της Ελληνικής γλώσσας και Ελληνικής νομικής ορολογίας(όμως εκ του νόμου και επαγγελματικά **πρέπει** καθηκόντως να είναι και επομένως οφείλουν να **είναι άριστοι γνώστες**, συνεπώς ιδού πεδίο δόξης λαμπρό για την προσπάθεια της λεκτικής και εν γένει βελτίωσης μας.

Οι πτώ κάτω σκέψεις προβληματισμού, αλλά συνάμα και υποβολής λύσεων για το τεράστιο θέμα της γλώσσας αποτελούν καλή τη πίστει ακαδημαϊκής μορφής καταγραφή απόψεων με ένα και μόνο σκοπό την λεκτική και γενική βελτίωση και το καλό της δικαιοσύνης μας υπερήφανο κτήμα της κοινωνίας.

Αν τινές θεωρούν το θέμα γλώσσας και

το κεφάλαιο γλωσσικονομική απόδοση της δικαιοσύνης ως απλή λεπτομέρεια ή ως τυπικό, ας σκεφτούν αυτό το πολύ απλό και αληθέστατο: μα αφού εκ προοιμίου η επαρκής γνώση της Ελληνικής, είναι η απόλυτη προϋπόθεση για την κατ'επέκταση καλή απόδοση της νομικής γλώσσας(άρα και καλή επιχειρηματολογία) η οποία με τα ζωηρά και πλούσια της χρώματα, θα ζωγραφίσει τον ωραίο πίνακα του ολικού πακέτου του «δικηγορείν» και του «δικάζειν».

Και αυτός ο πίνακας με την ωραιότητα του - όμως συνάμα σεμνά, ταπεινά και όχι φάνφαρα - ορθώς και καλώς συγκροτημένου λόγου, δεικνύει ξεκάθαρα ακρίβεια και ευστοχία νομικής σκέψης, υψηλό επαγγελματισμό, ορατή και εγγυημένη υπευθυνότητα χαρακτήρα και εν γένει αποκαλύπτει το καλό επίπεδο της νομικής προσπάθειας, τιμώντας τον ομιλούντα ή γράφοντα δικηγόρο και δικαστή. Ειδικά για τον δικηγόρο η ωραία νομική γλώσσα, στην παρά τω δικαστηρίω αγόρευση και γενικά στο «ομιλείν» είναι η εμφανέστατη λάμψη του αστέρα, ο οποίος με την λάμψη του αυτή φωτίζει επιβεβαιωτικά αυτό που λέγεται άσκηση - και πάλι με σεμνότητα - «υψηλής δικηγορίας».

Όσο για το τεράστιο, «τεράστια πονεμένο» θέμα της εισαγωγής των νέων θεσμών της πολιτικής δικονομίας(23) θα αναφερθούμε εκτενώς σε ειδικά κεφάλαια άλλης ενότητας και σε μελλοντικό χρόνο διότι το όλο θέμα είναι αρκετά μεγάλο ευρισκόμενο ακόμη υπό «κατασκευή».

Θα ακολουθήσει κεφ.3.